

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 87

Archeologienota Grote Leiestraat
134 te Anzegem (West-
Vlaanderen).
Programma van Maatregelen.

JANSSENS D. & PIETERS H.

Colofon

Uitgever	ADEDE bvba
Jaar van uitgave	2017
Plaats van uitgave	Gent
Redactie	Bart De Smaele, Hadewijch Pieters
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bvba.

1 Gemotiveerd advies

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande verkavelingsvergunningaanvraag waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt. De initiatiefnemer is daarom verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningaanvraag.

De inplanting behelst een quasi volledige bebouwing van het onderzoeksgebied aan de straatzijde. Volgend op de verkaveling in 40 kavels, wordt de bouw gerealiseerd van ca. 21 gebouwen bestemd voor ambachtelijke bedrijven of KMO's. Daarbij zal het huidige gebied opgedeeld worden in twee grote zones. Een eerste, gelegen aan de straatzijde, waarop nog huidige bebouwing en verharding aanwezig is, bestemd voor eerder vernoemde bebouwing en een tweede, achterliggend perceel dat momenteel bestemd is voor milieubelastende industrie. Dit blijft voorlopig liggen als reservegrond. De verkaveling wordt gefaseerd uitgevoerd. Er worden ongeveer 6 fasen vooropgesteld. Bij iedere bouwfase wordt aansluitend de omringende wegeninfrastructuur voorzien. De totale oppervlakte voorzien voor de oprichting van de gebouwen bedraagt 7429m² binnen reeds verstoorde zones. De aansluitende wegenis, parking en aanleg van groenzones beslaan een gebied van ruim 1,1ha.

Tijdens het bureauonderzoek, uitgevoerd door ADEDE bvba, werd vastgesteld dat de reeds bestaande bronnen niet voldoende informatie bieden om een sluitend antwoord te geven op de vraag of er zich al dan niet een archeologische site binnen de contouren van het onderzoeksgebied bevindt. De historische kaarten en bronnen tonen wel aan dat het projectgebied zich bevindt in een zone met een vrij laag archeologisch potentieel. Historische kaarten geven een evolutie weer van het plangebied waarbij duidelijk wordt dat het onderzoeksgebied zich doorheen de geschiedenis aan de rand van een erg bosrijke omgeving bevond. Een eerste bebouwing binnen het te onderzoeken gebied is pas waar te nemen in de 19^e eeuw. In de directe en ruime omgeving echter zijn restanten gekend van bewoning in de late middeleeuwen en de nieuwe tijd. Historische bronnen melden tevens een menselijke aanwezigheid in de ruimere omgeving van het onderzoeksgebied die teruggaat tot in het Neolithicum. Ook het bodemtype indiceert dat binnen de contouren van het onderzoeksgebied horizonten aanwezig zijn met goede eigenschappen voor een gunstige bewaring van mogelijke sporen in de bodem. Wel is het duidelijk dat er geen directe of indirecte indicaties zijn voor de aanwezigheid van een archeologische site binnen het projectgebied.

Er zijn immers aanwijzingen dat binnen het projectgebied reeds grote recente, antropogene verstoringen terug te vinden zijn. Zo is de bodem aan westelijke zijde van het projectgebied

vermoedelijk ernstig verstoord door de bouw van het huidige complex met parking. De oostelijke zijde van het terrein (eveneens aan de straatkant) werd gebruikt voor de opslag van bouwmaterialen. Hiervoor werd het terrein in het recente verleden tot 4m onder het toenmalige maaiveld afgegraven en genivelleerd. Dit is niet alleen zichtbaar op het terrein zelf, maar ook op het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen II en de hoogteprofielen van het projectgebied. Ook het opmetingsplan van de bestaande toestand toont aan dat het oostelijk deel van het terrein een stuk hoger ligt dan het westelijk deel. Ten einde uitsluitsel te kunnen geven over de eventuele aanwezigheid van een archeologische site op het (noord)oostelijk deel van het projectgebied werden een visuele terreininspectie en enkele controleboringen uitgevoerd, zoals de Code van de Goede Praktijk, versie 2.0 mogelijk maakt. Hierbij werd vastgesteld dat de bodem binnen deze zone eveneens ernstig verstoord is en de kans op het aantreffen van archeologische sites quasi onbestaande is.

Er kan dan ook geconcludeerd worden dat de geplande werken het potentieel aanwezige archeologische bodemarchief volledig zullen verstoren, maar dat deze ingrepen zullen plaatsvinden in recent ernstig verstoorde ondergrond. Indien er toch archeologische sporen aanwezig zouden zijn, zal de interpretatie ervan dermate moeilijk zijn, gezien de hoge graad van verstoring door de huidige bebouwing en het afgraven en nivelleren van de omliggende gronden. De geplande werken zijn van die aard, dat ze geen ruimtelijk inzicht kunnen bieden op eventueel aanwezige sites.

Gezien de voormalige landschappelijke context, de lage densiteit aan bewoning, de hoge graad van recente verstoorte zones op het terrein en het feit dat de geplande werken zich binnen deze zones bevinden, kan besloten worden dat de impact van de geplande werken op eventuele sporen en de verwachte kenniswinst veel te gering zijn om de kosten van verder archeologisch onderzoek op dit terrein te rechtvaardigen.

Om deze redenen wordt in het kader van de verkavelingsvergunning geen verder archeologisch (voor)onderzoek op het terrein geadviseerd.

2 Programma van maatregelen

Binnen het verslag van resultaten en bovenstaand gemotiveerd advies werd aangetoond dat het potentieel op waardevolle kenniswinst ontbreekt bij de uitvoer van verder archeologisch (voor)onderzoek. Volgens artikel 5.2. van de Code van Goede Praktijk is verder vooronderzoek dan ook niet aangewezen. Verdere maatregelen inzake archeologisch onderzoek worden dan ook - conform de Code van Goede Praktijk – niet voorgesteld.

Dit advies ontslaat de opdrachtgever, noch de aannemer van de geplande werken, van zijn verplichting om tijdens de bouwwerken rekening te houden met de wettelijke archeologische meldingsplicht.